

Handen desinfecteren en afstand houden, ook bij de eerste atletiekwedstrijd na de lockdown.

© annemiek mommers

HEIDEKAMPRUN

Primeur is er vooral voor het plezier

De eerste atletiekwedstrijd in het post-coronatijdperk was gisteravond een feit in Stein. De Heidekamprun over vijf kilometer werd gewonnen door Roel Wijmenga.

DOOR TOM VAN DER WILT

Het is een komische scène op het podium na afloop van de Heidekamprun. Met een grijparm overhandigt wethouder Joep Ummels, op precies anderhalve meter, de winnaarscheque aan Roel Wijmenga. Lachend neemt de marathontopper uit Elsloo de prijs aan. Organisator Han Frenken gooit de bos bloemen die hoort bij de zege erachteraan.

Frenken is erin geslaagd op de dag dat Nederland uit de lockdown ontwaakt, direct het eerste atletiekevenement van het land te organiseren. Toen de versoepeling van de maatregelen sneller kwam dan verwacht, kwam hulp uit onverwachte hoek.

Burgemeester Leurs-Mordang van Stein benaderde Frenken – die al z'n hele leven een noviteit niet schuwt – of hij niet de eerste wilde zijn. „De vergunning was al toegezegd voor september, dus het was een kwestie van snel handelen.”

Beste tijd

Het was heel fijn om me weer wedstrijdathleet te voelen.

ROEL WIJMENGA

Dat deden alle betrokkenen, waardoor er 21 lopers – onder wie oud-handballer Lambert Schuurs – aan de start staan. Ook Limburgs snelste loper Roel Wijnenga, die graag z'n eerste wedstrijdmeters wilde maken. En hoe. Wijnenga loopt met 14.37 minuten z'n beste tijd ooit op een zeker niet vlak parcours dat twee ronden van 2,5 kilometer bedraagt. De man uit Elsloo trekt alles uit de kast, gezien de grimas die hij laat zien bij het passeren van de streep. „Het was heel fijn om me weer wedstrijdathleet te voelen. Mijn grote doel is de marathon van Amsterdam in het najaar.”

Hij moest het in Stein 'solo' doen, aangezien de organisatie heeft gekozen voor een 'tijdrit', zoals in de Tour de France. Om de minuut start een loper.

De laatste dagen is Frenken vooral bezig zijn wedstrijd naar het protocol van de Atletiekunie in te richten. De oud-loper heeft van tevoren zijn vijftwintig vrijwilligers uitgebreid gebriefd over de richtlijnen. Hij wil geen enkel risico nemen. Zo moeten aanwezigen bij de ingang –onder toeziend oog van een vrijwilliger– de handen desinfecteren. Ook hangt er een poster ter herinnering aan de richtlijnen.

Weinig publiek

Eenmaal in het wedstrijdgedeelte is er voldoende ruimte om de anderhalve meter afstand te waarborgen. Dat lukt ook eenvoudig omdat het publiek niet massaal is komen opdagen. Handen worden niet geschud, al trekken mensen in de buitenlucht automatisch naar elkaar toe. De lach is niet ver weg, lopers die elkaar normaliter iedere week zien, hebben eindelijk kans eens uitgebreid bij te praten.

Frenken heeft zelfs een extra tent neergezet vanwege het verwachte slechte weer, al blijft het gelukkig droog. „Het moet professioneel en volgens de regels. Zo meteen ga je letterlijk nat omdat al die mensen bij elkaar in die ene tent gaan schuilen.”

Michel van de Wall, trainer van Wijmenga, stelt dat een ouderwetse hardloophwedstrijd wat hem betreft in de nabije toekomst prima kan. „Als we wel met honderd man in een kroeg mogen, kun je ook prima met startvakken werken.”

Het protocol laat dat ook toe, al was het ook voor Frenken niet helemaal duidelijk. „Er staat niet dat het niet mag, maar wel dat je met vakken moet werken. Dit had ik al eerder besloten, dit was ook mijn originele plan. Hopelijk kunnen we over een paar maanden weer normale wedstrijden organiseren. Dat is toch het leukste.”